

INTRODUCZIUN

DA FLURINA CAVEGN-TOMASCHETT

Igl Advent, la vegnida dil Messias, vala buca sulet per siu pievel, mobein per tut ils pievels. Pasch e spindrament ein empermess a tuts. In desideri che survegn gest en nies temps ina nova dimensiun ed impurtonza.

En la lecziun udin nus dalla visiun biblica dalla pasch. El reginavel da Diu regia pasch e buca uiara. Quella empermischun e pretensiun severifichescha, cu carstgauns fan ord lur lontschas fintschels. In bellezza maletg biblic che muossa ch'ei schai vid nus carstgauns da formar ord ils uaffens d'uiara uaffens da cultivaziun d'agricultura che portan fretg e veta enstagl da devastaziun e mort.

1. LECZIUN

Jes 2,1–5

La profezia che Jesaja, il fegl dad Amoz ha retschiert arisguard Juda e Jerusalem.

Ei vegn a daventar alla fin dils temps
 ch'il cuolm cun la casa dil Segner
 vegn stabilius per empren dils cuolms
 e sesaulza sur las collinas,
 e tut ils pievels secatschan siado sin el.
 Biaras naziuns semettan sin via e dian:
 Vegni, lein ascender il cuolm dil Segner;
 serender alla casa dil Diu da Jacob!
 El fa paleis a nus sias vias,
 e nus vegnin a caminar per sias sendas.
 Pertgei da Sion vegn igl avis,
 il plaid dil Segner giu da Jerusalem.
 El vegn ad intermediar denter ils pievels,
 dertgar sur da biaras naziuns.
 Els fan en tocca lur spadas
 per far ordlunder culers d'arar,
 els fan en tocca lur lontschas
 per far ordlunder fintschels.
 Mai aulza pli pievel viers pievel la spada,
 mai pli emprend'ins igl art d'uiara.
 Neu, casa da Jacob, lein viagiar ella glisch dil Segner!